

РЕШЕНИЕ

№ 11378

гр. София, 23.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в
публично заседание на 04.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **12968** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл. 215 от Закона за устройството на територията /ЗУТ/.

Образувано е по подадена жалба от „Джей Си Деко Имидж“ АД, срещу Заповед № САГ25-РА54-160/19.11.2025г., издадена от директора на дирекция „Градска среда“ в Направление „Архитектура и градоустройство“ към Столична община.

В жалбата се твърди, че оспорваната заповед е незаконосъобразно издадена, в нарушение на административнопроизводствените правила, довели до неправилното приложение на материалноправните разпоредби. Според оспорващия, административния орган при констатиране на несъответствие на местоположението на рекламния елемент с одобрената схема за поставяне е следвало за приложи процедурата по Наредбата преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община /Наредбата/, а не да отказва издаването на ново разрешение за поставяне, с което е нарушил материалния закон. По тези съображения се иска отмяна на процесния административен акт като незаконосъобразен. Претендират се разноски, за доказването на които е представен списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът –директор на дирекция „Градска среда“ в Направление „Архитектура и градоустройство“ към Столична община, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение с което да я отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, след като се запозна с жалбата и приложенияте по делото писмени доказателства, прие следното от фактическа обстановка:

По силата на Договор за наем от 17.03.2020г., „Моник 2012“ ЕООД /наемодател/ предоставя на наемателя „Джей Си Деко Имидж“ АД част от поземлен имот с идентификатор 68134.406.41, кв.№ 738А, район „О.“-Столична община, с административен адрес бул.“К. Ал.Д.-К.“ № 94, която част е от 10кв.м., намалена на 4кв.м. с допълнително споразумение, върху която наемателят да инсталира две рекламни съоръжения с едностранна рекламна площ 12кв.м. срокът на договора е 5 /пет/ години, който започва да тече от датата на поставяне на рекламния елемент. С Разрешение за поставяне № 61/08.09.2020г., издадено от директора на дирекция „Териториално планиране“, на дружеството е разрешено поставянето на рекламната конструкция, което е със срок, припокриващ се със срока на договора, но не по-късно от 5 години от неговото издаване.

Със Заявление № САГ25-АХ00-372/26.06.2025г. оспорващото дружество е поискало подновяване на посоченото по-горе разрешение за поставяне. Към заявлението са представени становище по части конструктивна и електрическа, придружени със съответните обяснителни записки, както и декларация, удостоверяваща наличието на обстоятелствата, послужили за издаването на разрешението за поставяне. представено е и геодезическо заснемане.

По така направеното искане е издадена оспорваната в настоящето производство заповед, с която е отказано издаването на ново разрешение за поставяне. За да постанови своя административен акт, органът е приел, че рекламният елемент е поставен в противоречие с одобрената схема за поставяне, тъй като същият е ситуиран в имот с идентификатор 68134.406.163, а не в 68134.406.41, позовавайки се на приложеното към заявлението геодезическо заснемане.

При така приетата фактическа обстановка, съдът прави своите правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна, в срока по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ, насочена е срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна при съобразяване на следното:

Оспорваният акт е издаден от компетентен административен орган – главен архитект на директора на дирекция „Градска среда“ в Направление „Архитектура и градоустройство“ към Столична община, оправомощен със Заповед № САГ25-РД56-27/23.06.2025 на главния архитект на Столична община, при спазване на императивните изисквания на чл.59 от АПК за форма, като спор между страните по тези въпроси няма.

Не ад допуснати процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита и пречещащи организирането ѝ, а отделно от това такива доводи не са наведени с оспорването. Допуснати обаче са процедурни нарушения, които са дали пряко отражение при издирването и прилагането на материалния закон. В нарушение на основните принципи на АПК, административния орган не е изпълнил задължението си по чл. 35 и чл. 36 от АПК да събере всички относими за случая доказателства и след като изясни всички фактите и обстоятелствата от значение за случая, да постанови търсеният административен акт. това е така по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл.30, ал.1 от Наредбата, разрешение за поставяне на преместваеми обекти и на рекламни елементи се издава за срока на договора със собственика на имота или за срока на даденото съгласие от собственика на имота, но за не повече от пет години. По силата на ал.5 от същата разпоредба, лицето може да поиска ново разрешение за поставяне на същото място, за същия обект в случаите, в които то отговаря на нормативните изисквания за това, в 6-месечен срок преди изтичане на срока на първоначалното разрешение за поставяне. Към заявлението се прилага декларация по образец съгласно Приложение № 4а, че не са настъпили промени в основанията за издаване на разрешението, документи, доказващи експлоатационната

годност на обекта, които от доказателствата по делото се установява, че са приложени.

С глава осма от Наредбата е предвидена процедура, касаеща установяването на нередности по отношение на поставяемите и рекламни елементи, съответно тяхното отстраняване като с нормата на чл.81, ал.1 от Наредбата е предвидена съвкупност от предварителни мерки и действия от страна на администрацията, целящи превенция на правонарушенията. По силата на тази норма лицата по чл. 223, ал. 2 от Закона за устройство на територията извършват поне веднъж на 3 месеца проверка на всички преместваеми обекти, поставени върху имоти - публична общинска собственост и върху имоти - частна общинска собственост. Проверка на преместваеми обекти, поставени върху имоти - частна собственост, се правят поне веднъж годишно по график, утвърден от кмета на съответния район. Констатациите от всяка проверка се вписват от проверяваното лице в дневник на съответния обект, който се води по образец, утвърден от кмета на Столична община. Едва при установяване на нарушение се съставя констативен акт по чл. 57а, ал. 2 от ЗУТ, който е основание за предприемане на последващи действия, императивно предвидени с ал.2 от разпоредбата по премахването им с нарочна заповед, издадена от кмета на общината, в която е указан указва срок за доброволно изпълнение.

Случаят обаче не е такъв, тъй като със заявлението е поискано издаването на ново разрешение, което логически тълкувано се явява продължение на предходното, което е с изтичащ срок. Както вече се спомена административният орган е формирал своя отказ на базата на приложеното геодезическо заснемане и е приел, че процесният елемент е разположен на място, различно от определеното, което според него е в противоречие с одобрената схема и издаденото разрешение за поставяне. Процедура за такива случаи обаче, законодателят изрично е предвидил с разпоредбата на чл.81, ал.3 от Наредбата, която предвижда, че когато обектът или елементът са поставени в противоречие с издаденото разрешение, срокът за доброволно изпълнение по ал. 2 е за привеждането на обекта или елемента в съответствие с издаденото разрешение, а не отказ за издаване на ново разрешение. Отделно с ал.7 законодателят е предвидил и последици от неизпълнението от страна на заявителя, по силата на която когато обектът или елементът не е премахнат или не е приведен в съответствие с издаденото разрешение доброволно, той се премахва принудително от Столична община за сметка на нарушителя, а ако той е неизвестен - за сметка на собственика на земята или на обекта, върху който е поставен.

На следващо място съдът приема, че с оспорената заповед е нарушен и принципа на правната сигурност като проявление на принципа за законност по смисъла на чл.4 от АПК. Това е така, тъй като за процесния рекламен елемент веднъж вече е издадено разрешение за поставяне и дори да се приеме, че същият е разположен в съседния имот в разрез със схемата, това е останало несанкционирано от страна на администрацията, посредством описания по-горе ред, с което е създадо впечатление за законност у заявителя. Недопустимо е при едни и същи обстоятелства администрацията да застъпва две коренно противоположни позиции. Правната сигурност изисква административната практика да бъде последователна и предвидима. Гражданите и организациите трябва да могат да предвидят последиците от своите действия и начина, по който администрацията ще упражни правомощията си, особено в условия на оперативна самостоятелност.

По така изложените съображения, съдът счита че оспорваната заповед е незаконосъобразно издадена и като такава следва да се отмени, а преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне, съобразно дадените от съда указания за тълкуване и прилагане на закона.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК на оспорващия следва да се присъдят сторените разноси в размер на 536,86 евро, съобразно представения списък по чл. 80 от ГПК, своевременно поискани да приключване на устните състезания.

Водим от горното, Административен съд София град 28-ми състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № САГ25-РА54-160/19.11.2025г., издадена от директора на дирекция „Градска среда“ в Направление „Архитектура и градоустройство“ към Столична община.

ВРЪЩА делото като преписка на директора на дирекция „Градска среда“ в Направление „Архитектура и градоустройство“ към Столична община за ново произнасяне съобразно задължителните мотиви на настоящето съдено решение, за което определя 14-дневен срок от получаването ѝ.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „Джей Си Деко Имидж“ АД сумата от 536,86 евро, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Р България, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се събщи на страните чрез изпращане на препис от него на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: